

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 22P/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520200391
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1520200391.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Annou Križákovou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. I., narodené XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - S. I., narodená XX.XX.XXXX, trvale pobytom A. 8, I., v súčasnosti na adrese: O. 9, XXX XX I., zastúpená - Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s. r. o., so sídlom Hlavná 6, 927 01 Šaľa, IČO: 47 241 543, a otec - Bc. A. A., narodený XX.XX.XXXX, trvale pobytom V. K. XXXX/X, v súčasnosti na adrese: T. na K. XX/XX, XXX XX X., na návrh matky o zmenu úpravy styku, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 20.01.2020, doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.01.2020 sa matka domáhala zmeny úpravy styku otca s maloletou tak, že súd zmení rozsudok tunajšieho súdu č. k. 20P 153/2017-134 zo dňa 07.02.2019 v časti úpravy styku otca s maloletou tak, že styk otca sa neupravuje.

Svoj návrh matka odôvodnila tým, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 20P 153/2017-134 zo dňa 07.02.2019, súd schválil rodičovskú dohodu o úprave styku otca s maloletou a od poslednej úpravy došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu pôvodného rozsudku. Po vydaní pôvodného rozsudku stretnutia otca s maloletou prebiehali podľa súdneho rozhodnutia približne do mesiaca jún 2019, avšak aj to len vďaka výraznému vplyvu matky na maloletú. Maloletá totiž aj napriek súdnej úprave na stretnutia s otcom odmietala chodiť, keďže k otcovi nemá vytvorený žiaden bližší citový vzťah (z dôvodu otcovho prístupu k nej), avšak matka sa ju zakaždým snažila pripravovať a pozitívne smerovať voči otcovi a neustále jej citlivo vysvetľovala, že je aj v jej záujme, aby sa s otcom stretávala a postupne si s ním budovala vzťah. Spočiatku sa matke aj darilo „prehovoriť“ maloletú, aby v stanovený čas na stretnutia s otcom išla, avšak maloletá napriek tomu čím ďalej, tým viac stretnutia s otcom odmietala a viackrát sa aj napriek snahe matky doslova „zaťala“ a na stretnutie s otcom z vlastného rozhodnutia nešla. Táto situácia vyvrcholila najmä v júni 2019, keď maloletá odmietla odísť na stretnutie s otcom, v dôsledku čoho otec zavolať policajtov. Práve skutočnosť, že otec zavolať policajtov, v maloletej ešte viac utvrdila odmietavý postoj k otcovi, a preto následne aj ďalšie termíny styku určené súdnym rozhodnutím sa nerealizovali buď vôbec, alebo len s výraznými problémami. Pre bližšiu konkretizáciu matka uviedla prehľad jednotlivých termínov styku, popis a dôvody jeho (ne)realizácie od 25.06.2019 do 11.01.2020. Odmietavý postoj maloletej k otcovi vyvrcholil, resp. sa v maloletej utvrdil vyššie popísaným konaním otca, keď viackrát privolať policajnú hliadku z dôvodu, že maloletá s ním nechcela ísť. Matka však uvádza,

že tento postoj maloletej k otcovi je v nej dlhodobo zakorenený, nakoľko už od útleho detstva maloletej sám otec spôsobuje, že maloletá si k nemu nevytvorila žiaden bližší citový vzťah. Aj v minulosti, keď ešte matka dokázala na maloletú vždy zapôsobiť tak, aby na stretnutia s otcom maloletá chodila, otec s maloletou vôbec netrúvil čas tak, aby mala maloletá radosť zo stretnutí s ním. Často ju totiž vodieval na nevhodné miesta (napríklad niekde pod most, kde strieľali z „nejakej pištole“, čo sa matka dozvedela od samotnej maloletej, ktorá sa matke tiež sťažovala, že tam bolo veľa potkanov). Okrem toho otec zvykol čas s maloletou tráviť tak, že ju zobral k svojej partnerke, kde sa maloletej vôbec nevenoval, alebo na miesta plné cudzích ľudí, kde sa maloletá cítila sklúčená. Dokonca bolo aj obdobie, keď mala maloletá od otca zákaz chodiť k jeho priateľke, a vždy, keď k nej otec išiel, maloletá ho musela čakať na chodbe. Všetky tieto skutočnosti sa matka dozvedela od samotnej maloletej, ktorá jej ich vždy hovorila s veľkým zármutkom. Práve tieto negatívne zážitky maloletej v spojení s predchádzajúcimi udalosťami popísanými matkou spôsobili, že maloletá aktuálne otca úplne odmieta, dokonca sa o ňom vôbec nechce rozprávať. Navyše vždy, keď má otec prísť na stretnutie v strede týždňa, maloletá sa pravidelne s plačom matky pýta, či naozaj príde, a keď sa blížia víkendy, cez ktoré by sa mal realizovať styk, na pravidelnej báze maloletú vždy rozbolí brucho a je v zjavnom strese z blížiaceho sa víkendu. Nie raz sama od seba matke uviedla, že tieto víkendy nenávidí, a zakaždým sa pýta, prečo musí ísť s otcom, keď nechce. Maloletá máva dokonca často nočné mory, v ktorých matku berú od nej preč iní ľudia, zvykne sa budiť s obrovským plačom a matka ju musí neustále uisťovať, že ju ľúbi a nikdy od nej neodíde. Matka má za to, že otec svojím dlhodobým konaním, ktoré vyvrcholilo vynucovaním si stretnutí za asistencie polície, spôsobil odmietavý postoj maloletej. K svojmu návrhu matka pripojila čestné prehlásenie jej aktuálneho partnera a rozsudok tunajšieho súdu č. k. 20P 153/2017-134 zo dňa 07.02.2019.

Otec sa k návrhu matky vyjadril vo svojom podaní doručenom súdu dňa 11.03.2020 tak, že odo dňa vyhlásenia rozsudku tunajšieho súdu č. k. 20P 153/2017-134 zo dňa 07.02.2019 začal navštevovať maloletú, ako bolo stanovené, spolu realizovali vždy hodnotný a zaujímavý program (navštevy detských filmových predstavení, športové programy, lezecké centrum, plávanie, galérie, múzeá, detský program v rámci MDD s priateľmi a ich deťmi, piknik, detské herne, sobotňajšie trhy v Starej tržnici spojené s detským divadelným predstavením, obedy v reštaurácii či v domácom prostredí, detské ihriská, výlety mimo Bratislavu, prechádzky a hranie so psíkom, bicyklovanie, kolobežky, čítanie a počúvanie detských rozprávok, detské hry, kreatívne dielne, ako aj pasívny oddych a mnoho iných), Otec sa snaží v maximálnej miere využiť čas, ktorý s maloletou môže stráviť, motivovať ju pozitívnym spôsobom vo veciach spoločenských a osobných, byť jej plnohodnotným otcom, udržiavať kontakt s jej ošetrovateľom, triednym učiteľom a zástupcom školy. Uvedené však naráža na nepochopenie ba dokonca odpor matky, ignorujúcej všetky zásady a pravidlá, neuvedomujúci si dôsledky vlastného konania, ktoré nepriaznivo a deštruktívne vplýva na vzájomný ich kontakt a ďalší rozvoj. Matka maloletej od počiatku začala sabotovať otcov záujem a aktivity spojené s maloletou, ktorú začala presviedčať, že s otcom nemusí nikam ísť, nemusí rešpektovať otcove názory a želania, tvrdila, že nie je jej otec, týmto je muž, ktorý s nimi žije. Na otcove žiadosti ohľadne informácií o maloletej, tieto matka ignoruje a odmieta na ne odpovedať. Od 15.04.2019 matka začala svojvoľne obmedzovať otcovo stretávanie sa s maloletou, pričom daný stav trvá naďalej. Maloletú otcovi prestala odovzdávať, dôvody otcovi odmieta uviesť, takisto mu nedokáže ozrejmíť maloletej absenciu v škole alebo zdravotné okolnosti, pre ktoré sa nemohlo realizovať stretnutie otca s maloletou a letné prázdniny. Otec z dôvodu, že sa nevedel domôcť svojich práv, využil možnosť zákonného postupu a v niektorých prípadoch privolať asistenciu polície, čo však matka začala zneužívať voči otcovi vo vzťahu k maloletej. Od tohto postupu otec upustil, avšak matka nezmenila nijakým spôsobom svoj prístup, a to napriek tomu, že na tunajšom súde je pod sp. zn. 1Em 2/2019 vedené konanie o výkon rozhodnutia, ktoré konanie matka svojím prístupom sabotuje. Otec má za to, že matka úporne bojuje voči realite a pravde, keďže vo väčšine svojich vyjadrení a výpovedí neuvádza pravdivé informácie. Otec rozporoval priebeh udalosti zo dňa 15.06.2019 tak, ako ho uviedla matka. Od 29.02.2020 matka s maloletou nebyvajú na adrese, ktorú matka uviedla ako ich bydlisko, avšak o aktuálnej adrese otca doposiaľ neinformovala. Otec svoju neúčasť na stretnutiach vždy a včas ospravedlnil, komunikáciu zo dňa 28.12.2019 matka vymazala a otca si v aplikácii WhatsApp zablokovala. V minulosti matka otca nabádala, že pokiaľ nebude trvať na stretnutiach a prázdninách s maloletou, bude žiadať o nižší finančný príspevok. Otec žiadal návrh matky zamietnuť. K svojmu vyjadreniu pripojil fotodokumentáciu ohľadne maloletej, čestné prehlásenie partnera aktuálneho partnera matky (ktoré pripojila k svojmu návrhu matka), SMS správy rodičov; výpis dochádzky maloletej zo školy od 12.09.2019 do 04.03.2020.

Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami a výsluchom oboch rodičov, kolízneho opatrovníka, výsluchom maloletej, oboznámením rozsudku tunajšieho súdu 20P 153/2017-134 zo dňa 07.02.2019, obsahom pripojených spisov 20P/164/2018, 20P/72/2018, 20P/153/2017, 20P/381/2014, 20P/128/2014, 17P/125/2013, 17P/123/2015, ako aj ostatnými na vec sa vzťahujúcimi listinnými dôkazmi.

Matka na pojednávaní konanom dňa 18.12.2020 zotrvala na podanom návrhu, uviedla, že naposledy videla maloletého otca asi pred rokom, nechce o tom, prečo sa s ním nechce stretávať, hovoriť. Maloletá svoju nechuť k stretnutiam s otcom odôvodňuje tým, že sa s ním necíti dobre. Predchádzajúce styky prebiehali iba vďaka matkinmu príspevku, keď maloletú pripravovala na kontakt s otcom. Nie vždy maloletá prejavovala ochotu, ale úplne odmietať chodiť s otcom začala po tom, čo si otec vynucoval styk policajťmi. K psychológovi pre to, aby zistila príčinu a pracovala na nej, s maloletou nechodí, nenapadlo jej to, hoci maloletá už mala fyzické prejavy odporu, keď mal otec prísť. Po poslednom pojednávaní bola maloletá u školského psychológa, pričom jej psychologička povedala, že otcovi má dať šancu. Viac však o tom nechcela rozprávať.

Otec na pojednávaní zotrval na svojom zamietavom stanovisku k návrhu matky. Potvrdil, že s maloletou sa nevidel viac ako rok. Ďalej uviedol, že vzťah maloletej k nemu nezačal byť zlý pre policajný zásah pri styku, ale už niekoľko mesiacov predtým v súvislosti s novým partnerom matky maloletej. Pred svojím novým priateľom sa matka snažila predviesť a skúšala otca odstrihnúť od maloletej. S dcérou predtým zažívali perfektné veci a nemal s ňou žiaden problém. Z otcovho pohľadu je aktuálne maloletá matkou zneužívaná k nevráživosti. To otcovi potvrdzuje aj iné konanie matky, keď napr. sa rodičia po začatí konania o výkon rozhodnutia okrem dohody na mediátorku zaviazali, že nebudú voči sebe podnikat žiadne kroky vedúce k iným súdnym konaniam. Matka však aj vyvolaním konania o zmenu úpravy styku a tiež podaním odvolania proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia túto dohodu porušila. Otec bol ochotný navštevovať aj mediátorku, lebo vnímal, že je to cesta k úprave vzťahov, keď však nakoniec mediácia zlyhala práve na strane matky. Otec chce iba mať kontakt s vlastnou dcérou, keďže je to jeho jediné dieťa a iné už mať zrejme nebude. Mrzí ho, keď sa s dcérou snaží telefonovať, že táto nehovorí s ním, ale naňho kričí.

Na pojednávaní konanom dňa 26.02.2021 sa matka z dôvodu OČR nezúčastnila, jej neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil jej zástupca, ktorý uviedol, že na podanom návrhu zotráva. Ďalej uviedol, že hoci rodičia začali navštevovať v priebehu konania odbornú konzultantku za účelom zistenia problému maloletej s otcom, a teda je to nasmerované dobrým smerom, úprava styku dohodou z roku 2019 nie je vhodná, nakoľko otec podal návrh na výkon rozhodnutia medzičasom potvrdený odvolacím súdom (uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 18CoE/117/2020-93 zo dňa 22.12.2020). Matka má za to, že existujú dôvody na hájenie záujmov dieťaťa, ktoré odmieta kontakt s otcom, čomu aj prispôsobila podaný návrh.

Otec zotrval na svojom nesúhlasom vyjadrení k matkinmu návrhu. Ďalej uviedol, že rodičia sa v roku 2019 na základe ich slobodnej vôle dohodli na zmene styku upraveného predchádzajúcim rozsudkom z roku 2017. Otec svoje žiadosti o výkon rozhodnutia považuje za opodstatnené, keďže matka nesúhlasila s tým, aby s maloletou trávil čas, ktorého už aj podľa dohody rodičov nebolo až tak veľa. Otec nevidí dôvod, prečo matka po dohode, ktorú rodičia dosiahli na základe ich slobodnej vôle, túto už po roku svojím následným konaním spochybnila. Upravený styk posledným rozhodnutím je minimálny. Doposiaľ od matky nedostal žiadne ospravedlnenie ohľadom zmareného kontaktu s dcérou počas prvého dohodnutého leta a tiež ani žiadne náhradné termíny. To, že napokon pristúpil k návrhu na výkon rozhodnutia, bolo plne opodstatnené. Tvrdenia matky, že má s dcérou problém, sú iba jej konštruktom, keďže spolu zažívali predtým samé úžasné veci a problémy so stykom začali až pred prvým dohodnutým letným stykom. Matka otca ani neinformuje o podstatných veciach zo života dieťaťa, keď má problém telefonicky získať aj správy od pediatra. Odstúpenie matky od dohody o styku považuje za neopodstatnené. Pokiaľ niečo tvrdí dcéra, tak iba na základe toho, že si to želá matka, keď na dieťa vplýva aj to, že cíti nevráživosť rodičov voči sebe navzájom. Posledný plnohodnotný kontakt s dcérou mal možno v decembri 2019. Naposledy ju videl po poslednom pojednávaní po intervencii B. ktorá otcovi pomohla dohodnúť, aby mohol dcérke odovzdať darček, keď však vybehla z domu iba ľahko oblečená, aby s ním mohla tráviť čo najmenej času. Jej reakcia na ostatné stretnutie bola rozpačitá.

Kolízny opatrovník sa k návrhu matky nepripojil z dôvodu, že tento nepovažuje za opodstatnený, keď vo vzťahu k výsluchu dieťaťa je vzhľadom na dĺžku aktuálneho stavu možné predpokladať jeho výsledok.

Dal však súdu na zváženie informovať dieťa počas výsluchu o predmetnom konaní. Čo sa týka pôvodne dohadovanej intervencie cez CDR smerovanej aj k maloletej, uviedol, že tieto neboli uskutočnené vzhľadom na nástup pandémie a ich následný obmedzený pracovný režim, pričom k termínu obnovenia bežnej prevádzky CDR za účelom prípadnej možnej intervencie, sa nevedel bližšie vyjadriť.

Dňa 15.04.2021 sa uskutočnil pohovor s maloletou, z ktorého vyšlo najavo, že z posledného stretnutia s otcom si nesie negatívny zážitok, o ktorom bola ochotná rozprávať, ale so slzami v očiach. Išlo o to, že ju otec proti jej vôli zamkol v aute. Taktiež sa jej evidentne veľmi dotklo, že na ňu otec zavolať policajtov, ako to ona vnímala. Otca volala A. a spočiatku odmietala pripustiť možnosť ďalších stretnutí práve preto, že sa bála, že ju znova zavrie do auta. Z uvedeného bola zrejmá nedôvera maloletej voči otcovi z nezrozumiteľnej situácie, do ktorej sa dostala, keď následne vyšlo najavo, že si ju nikdy s otcom nevysvetlili. Evidentne má dobrý vzťah s terajším partnerom mamy, ktorý sa o nich pekne stará. S konajúcou sudkyňou sa dohodla, že tak ako jej povedala psychologička v škole, otcovi dá šancu a je ochotná sa s ním stretávať v časoch, ako sa stretávali predtým raz do mesiaca, nie však najbližšiu sobotu.

Na pojednávaní konanom dňa 25.06.2021 obaja rodičia uviedli, že od posledného pojednávania došlo k redukovanému styku otca s maloletou. Otec však uvádza, že nie v dohodnutom rozsahu, keď dcéra mala vždy iný program. Matka uvádza, že dcéra sa stretnutí zúčastňovala iba preto, že konajúcej sudkyňi sľúbila, že na ne pôjde a ďalej prejavovala nevôľu so stretnutiami, keď sa cítila nepríjemne z toho, že vnímala tlak zo strany otca. Otec uviedol, že k Dr. D. prestal chodiť z dôvodu, že táto sama sa vyjadrila, že si s nimi nedokáže pomôcť. Matka uviedla, že za postojom otca vníma to, že Dr. D. nezdíeľala jeho postoj a snažila sa mu vysvetliť situáciu odlišne, ako ju vnímal sám. Vnímala z jej strany veľkú snahu a ochotu pomôcť im, ale otec vždy skĺzol do obviňovania jej ako matky zo vzniknutej situácie. Všetky tri stretnutia sa uskutočnili. Počas prvého chcela ísť dcéra na oslavu kamarátky, čo jej otec najskôr odmietol, ale nakoniec dcéru na oslavu priviedol. Počas druhého stretnutia bolo škaredé počasie. Boli spolu pri Dunaji, pričom dcéra prišla domov úplne premočená a hneď večer dostala horúčku. Posledný kontakt sa uskutočnil vo veľkej horúčave. Dcéra opäť vnímala ako veľmi nepríjemné, že ju otec z jej pohľadu nútil nastúpiť do auta. Maloletá stále prezentuje, že s otcom nechce chodiť a že ju nikto nechce počúvať. Otec má za to, že vôľa dcéry nie je skutočne jej vôľou. Iného psychológa aj pre krátky čas nehľadal, ale už ani nemá záujem, keďže je z dlhoročného sporu veľmi vyčerpaný. Pokiaľ bude návrh zamietnutý, určite sa bude domáhať realizácie súdneho výkonu rozhodnutia. K matkou spomínanej oslave počas termínu styku, na ktorú chcela maloletá ísť, uviedol, že túto nezamietol, iba jej matke, hoci pripustil, že pred dcérou povedal, že ju má mať do 18.00 hod.

Zástupca matky uviedol, že na podanom návrhu trvá, matka podávala návrh ako reakciu na začatie konania o výkon rozhodnutia, keďže to stále vníma tak, že bola postihovaná za výkon svojich rodičovských práv a povinností, keď nevedela zabezpečiť, aby dcéra trávila čas s otcom. Matka vždy deklarovala a stále trvá na tom, že rozhodne otcovi v styku s dcérou brániť nemieni. Otec by si však mal sám uvedomiť, že za kvalitu svojho vzťahu s dcérou je zodpovedný sám. Matka si v priebehu konania uvedomila aj svoje chyby, ako aj to, že ani jej vzťah s otcom a postoj k nemu nie je úplne správny, z ktorého dôvodu sa zúčastňovala všetkých odporúčaných odborných stretnutí. Otec hoci sám prezentoval vôľu napokon tak ako vyplynulo z ostatnej správy Dr. D. z neuvedených dôvodov spoluprácu ukončil. Matka má stále ochotu osloviť napr. ÚPSVaR alebo absolvovať inú odbornú psychologickú pomoc s cieľom, aby dokázala dcéru pomôcť mať lepší vzťah k otcovi. S nariadením znaleckého dokazovania v konaní nesúhlasí, keďže by určite nemalo za následok vybudovanie vzťahu maloletej s otcom. Hoci otec v konaní viackrát uvádzal, že nemôže nikoho nútiť robiť tak, ako on chce, v konaní je zrejmé, že mu ide o to, aby dcéru donútil mať s ním vzťah. Matka chcela týmto konaním dosiahnuť to, aby nebola postihovaná a perzekvovaná za to, čo sama nedokázala a bude vďačná za každú radu, ktorá jej pomôže vplývať na maloletú ohľadom zlepšenia jej vzťahu s otcom.

Otec na pojednávaní uviedol, že určite nemieni nikoho nútiť, aby mal k nemu vzťah. Sám osobne neurobil nič, čo by mohlo narušiť jeho vzťah k dcére. Jeho žiadosti o stretnutia, náhradné termíny, ako aj výkon rozhodnutia boli vždy opodstatnené. Mali viesť k tomu, aby sa niečo aspoň minimálne udialo, keď už aj v konaní o výkon rozhodnutia absolvovali pohovory, ale bezvýsledne. Dcéra podľa neho iba memoruje veci, čo počúva od matky. Posledné razy bola jej najobľúbenejšia veta, že ho nemusí v ničom rešpektovať a že nemá žiadnu váhu, čo povie. Aj to, že prišla domov v úplne mokrých topánkach, bolo v dôsledku toho, že chodila napriek jeho upozorneniu po mokrej tráve, čo dcéra odmietla rešpektovať. Je pravdou,

že nezareagoval na SMS matky, že v ten večer dostala horúčku, keď doteraz boli všetky jeho snahy o kontakt ignorované. SMS zo strany matky bral ako provokáciu, ktorá bude prezentovaná v tomto konaní. Dúfa len, že súčasný stav sa bude dať do budúcnosti napraviť. Čo sa týka rodičovskej dohody o jeho styku s dcérou, myslí si, že táto bola uzavretá na základe ich vôle, pričom sú už dospelí, aby túto vedeli formulovať. Nevidí dôvod, aby toto ostatné rozhodnutie nebolo v poriadku resp., že by malo byť menené, keď poukazuje na to, že sa nerešpektovalo ani predtým a problém bol s dodržiavaním aj následne. Nemyslí si, že by mal mať teraz okresané svoje práva a že by malo byť fakticky obmedzené jeho stretávanie sa s dcérou. Nevie, čo má urobiť, keďže predtým, než sa to začalo hrotiť, boli jeho stretnutia s dcérou bez problémov, robili si program a boli spolu šťastní. Teraz ale dcéra odmieta všetko, čo jej navrhne. Rozhodne svoje správanie k dcérke nevníma ako nátlakové, keď aj na priebehu posledného styku sa predtým dohodol s mamou.

Kolízny opatrovník uviedol, že prípadnú zmenu úpravy styku ponecháva na zvážení súdu tak, aby to bolo v najlepšom záujme maloletej.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P 153/2017-134 zo dňa 07.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa , súd schválil rodičovskú dohodu o úprave styku otca s maloletou P. I., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každý páry kalendárny týždeň v sobotu od 09.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky a počas letných školských prázdnin každého kalendárneho roka od soboty od 09.00 hod. prvého párneho kalendárneho týždňa do nasledujúcej soboty do 19.00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že matka je povinná odovzdať maloletú otcovi riadne pripravenú v mieste jej bydliska v stanovenom čase a otec je povinný maloletú na rovnakom mieste v stanovenom čase matke odovzdať a zároveň sú obaja rodičia povinní nemožnosť uskutočnenia styku s maloletou v stanovenom čase vhodným spôsobom bez zbytočného odkladu oznámiť druhému rodičovi. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.02.2019.

Zo správy Z. D. D. zo dňa 02.02.2021 bolo zistené, že rodičia dňa 04.12.2020 začali spoluprácu formou poradenstva s využitím mediácie ako metódy zameriavajúcej sa na zlepšenie komunikácie rodičov, ako aj komunikácie otca a dcéry. Celkovo boli s rodičmi realizované dve stretnutia v dňoch 04.12.2020 a 18.12.2020. Ostatné naplánované stretnutia boli vzhľadom na pandemickú situáciu a opatrenia zrušené.

Zo správy PhDr. D. D. zo dňa 01.06.2021 bolo zistené, že mediátorka bola dňa 26.04.2021 oslovená matkou z dôvodu pokračovania v stretnutiach, následne mediátorka obom rodičom zaslala e-mail s návrhom termínov na stretnutie, matka sa vyjadrila, že so spoluprácou súhlasí, otec uviedol, že sa nezúčastní a ďalšie stretnutia sa nerealizovali.

V čase posledného súdneho rozhodnutia o úprave styku (rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P 153/2017-134 zo dňa 07.02.2019) mala maloletá sedem rokov, nastúpila na povinnú školskú dochádzku. Konanie o úpravu styku bolo iniciované otcom z dôvodu slabého až negatívneho vzťahu medzi rodičmi, styk sa realizoval na základe rozhodnutia tunajšieho súdu zo dňa 03.02.2015 č. k. 20P 128/2014-85, otec chcel s maloletou tráviť čas intenzívne, nie, aby sa maloletá hrala s inými deťmi v čase, keď je s ňou otec. Matka viedla maloletú k tomu, že otec je partner matky, ten, kto sa o ňu stará a otca maloletého volala A.. Vzťah medzi otcom a maloletou bol dobrý, otcovi však nebolo umožnené, aby s maloletou strávil súvisle ani dva dni. Matka tvrdila, že otec nerešpektoval rozhodnutie súdu o úprave styku a s maloletou chodila kade-tade po kamarátoch, kým nemal priateľku. Rodičia predložili súdu rodičovskú dohodu o úprave styku zo dňa 28.01.2019, ktorá bola dňa 07.02.2019 súdom schválená.

Od predchádzajúcej úpravy styku bolo zistené, že styk s maloletou sa nerealizuje v zmysle súdneho rozhodnutia, rodičia nevedia spolu komunikovať a otec sa svojich práv domáha v rámci výkonu súdneho rozhodnutia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1Em/2/2019. Aktuálne je maloletá vo veku deväť rokov, navštevuje prvý stupeň základnej školy. Styk otca s maloletou je upravený rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 20P 153/2017-134 zo dňa 07.02.2019, a to v minimálnom rozsahu potrebnom pre zachovanie a rozvoj citovej väzby medzi dieťaťom a rodičom ktorému maloletá nie je zverená do osobnej starostlivosti. Medzi rodičmi naďalej pretrvávajú rovnaké postoje - neexistencia komunikácie, negatívny, resp. absentujúci pozitívny vzťah.

Krajský súd v Bratislave svojim uznesením sp. zn. 18CoE/117/2020 zo dňa 22.12.2020 potvrdil uznesenie tunajšieho súdu č.k. 1Em/2/2019-49 zo dňa 26.04.2020, ktorým súd nariadil výkon

rozhodnutia - rozsudku tunajšieho súdu č.k. 20P/153/2017-134. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd okrem iného uviedol nasledovné: Krajský súd v Bratislave svojim uznesením sp. zn. 18CoE/117/2020 zo dňa 22.12.2020 potvrdil uznesenie tunajšieho súdu č.k. 1Em/2/2019-49 zo dňa 26.04.2020, ktorým súd nariadil výkon rozhodnutia - rozsudku tunajšieho súdu č.k. 20P/153/2017-134. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd okrem iného uviedol nasledovné: Odvolací súd v plnom rozsahu rešpektuje právo rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do výchovy na realizáciu stretnutí s ním a podieľanie sa na jeho výchove. Vytváranie a zachovanie zdravého vzťahu medzi dieťaťom a rodičom, s ktorým trvalo nežije je rovnako podstatné a dôležité aj pre vývoj dieťaťa. Toto právo musí byť zachované a rešpektované tak, aby dieťa nebolo vystavované prípadným následkom emočných konfliktov, nehody a napätia medzi rodičmi. Odvolací súd poukazuje na to že z doterajšieho obsahu spisu za záverov konštatovaných súdom prvej inštancie vyplýva, že z jeho zistení je zrejmá existencia napätia a konfliktov medzi rodičmi a nerešpektovanie vzájomnej rodičovskej úlohy v živote ich maloletého dieťaťa. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní preto bude i v spolupráci s kolíznym opatrovníkom zistiť postoj a názory dieťaťa, prečo, ako tvrdí matka, nesúhlasí a odmieta stretnutia s otcom a čo je príčinou nerealizovaných stretnutí. Súdom výkonu rozhodnutia, ktorý je súčasne aj poručenským súdom (súdom konajúcim vo veciach mal. dieťaťa) je spôsobilý a má možnosti cez vyjadrenia a postoje dieťaťa zistiť príčinu jeho nechoty, resp. obavy z realizácie stretnutí s rodičom, ktorému nebolo zverené do starostlivosti (predovšetkým či ide o postoje prevzaté od rodiča, s ktorým žije a bolo mu zverené do výchovy, alebo či ide o vlastné vnútorné postoje dieťaťa vyvolané z jeho osobných zážitkov a prežívaní vyplývajúcich z realizovaných stretnutí s rodičom, ktorému nebolo zverené do výchovy). V prípade výkonu rozhodnutia je na skúmanie týchto skutočností súdom a ich hodnotenie vytvorený priestor v štádiu po nariadení výkonu rozhodnutia. Pokiaľ súd nezistí, že odmietanie stretnutí dieťaťom s druhým rodičom je založené na vlastných vážnych a dôvodných skutočnostiach a zážitkoch dieťaťa (t.j. na skutočnostiach, ktoré majú na dieťa negatívny dopad), potom nie je dôvod, aby právo rodiča na styk s dieťaťom nebolo rešpektované. Na prekonanie prípadných emočných bariér medzi rodičom a dieťaťom súd disponuje oprávneniami, ktoré je povolaný realizovať i v súčinnosti s kolíznym opatrovníkom (napr. cez nariadenie výchovného opatrenia psychologického poradenstva), prípadne i zmenou úpravy styku, ak dospeje k záveru, že aktuálna úprava styku rodiča s dieťaťom už nie je vyhovujúca a záujem dieťaťa si vyžaduje jej zmenu. Na skúmanie uvedených skutočností, vrátane zistenia názoru dieťaťa má súd výkonu rozhodnutia vytvorený priestor po právoplatnosti uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia.

Podľa § 26 Zákona č. 36/05 Z. z. o rodine a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o rodine) ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 121 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Súd v každom štádiu konania dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Osobný styk rodiča a maloletého dieťaťa je jedným z prostriedkov zabezpečenia čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorý nežije s dieťaťom v spoločnej domácnosti, na výchove maloletého dieťaťa a udržiavanie citového puta.

Úlohou rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do výchovy, je, aby uplatňoval pri styku s maloletým dieťaťom len pozitívnym spôsobom svoju rolu vo výchove dieťaťa. Úlohou rodiča, ktorý vychováva maloleté dieťa, je, aby so zreteľom na záujmy dieťaťa vytváral priaznivé podmienky ku styku tohto rodiča s maloletým dieťaťom, a to hlavne vedením dieťaťa ku správneému vzťahu k tomuto rodičovi.

Tým, že rodičovské práva k maloletým deťom majú obaja rodičia, má taktiež otec, ktorý nežije s dieťaťom, právo sa s ním stretávať, rovnako právom dieťaťa je, aby malo zabezpečený kontakt aj s rodičom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti. Právo na kontakt rodiča s dieťaťom vyplýva ako z príslušných ustanovení Zákona o rodine, tak aj z Dohovoru o právach dieťaťa. Zverením dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov nestráca druhý rodič ani ďalšie rodičovské práva a v prípade nezhody rodičov v podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, t. j. aj vo veciach zdravotnej starostlivosti, je potrebné, aby sa rodičia spoločne dohodli; v prípade nezhody rodičov má ktorýkoľvek z nich právo obrátiť sa na súd s návrhom na rozhodnutie podľa § 35 Zákona o rodine.

Vzájomná radosť rodiča a dieťaťa v blízkosti toho druhého je základným prvkom rodinného života. Je chránené článkom 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vyplýva tiež pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávnych väzieb. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižia a napokon zaniknú, ak biologickému rodičovi a dieťaťu nie je dovolené stykať sa alebo len tak zriedka, že žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi vzniknúť.

Právo stretávania sa s dieťaťom zaručuje oprávnenej osobe právo vidieť dieťa, právo na prístup k dieťaťu, právo určiť miesto a spôsob trávenia času počas stretávania, právo výlučne výchovne na dieťa počas tohto času pôsobiť a právo na náhradu za čas stretávania, ktorý sa nerealizoval z dôvodov, ktoré nespočívali v osobe oprávneného. Pri úprave styku by mala byť zachovaná proporcionalita rozloženia pri rešpektovaní rovnakých práv každého z rodičov a úprava stretávania pod tento rozsah v prípade, ak má rodič záujem o stretávanie v normálnom rozsahu t.j. 1/2 voľného času dieťaťa, je obmedzením stretávania a súd musí v rozhodnutí odôvodniť, aký záujem dieťaťa ho viedol k obmedzujúcemu rozsudku. Ak je oprávnený schopný sa o svoje dieťa riadne postarať po celú dobu stretávania a má na to vytvorené všetky podmienky, potom niet žiadneho zákonného dôvodu na to, aby bol tento styk akokoľvek obmedzovaný.

Je nepochybné, pričom tento názor je prezentovaný tak vnútroštátnou súdnou praxou, ako aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, že je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov a že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Zo všetkých pravidiel a povinností dbať na pravidelný kontakt rodiča s dieťaťom je výnimkou prípad, keď záujem dieťaťa vyžaduje, aby bolo dočasne stretávanie s jedným z rodičov obmedzené, alebo úplne zakázané. Ide o výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa, ktoré musia byť natoľko závažné, že okrem záujmu dieťaťa vyvoláva potrebu obmedziť prirodzený kontakt. Jediným kritériom pre vyslovenie obmedzenia, alebo zákazu styku je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva.

Zásadne nemožno obmedziť, alebo zakázať styk s rodičom v prípade, ak dôvody podľa návrhu vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi a nie zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom.

Výhrady jedného rodiča voči druhému rodičovi, ktoré sa týkajú jeho postoja ako partnera, prípadne k jeho odlišným predstávam o výchove dieťaťa nemôžu byť dôvodom na zásah do styku s dieťaťom. Dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku nemôže byť ani prechodná nechúť dieťaťa na stretnutie vyvolaná vonkajšími okolnosťami, resp. práve nezhodou rodičov, a už vôbec nie ničím neodôvodnené odmietanie rodiča dieťaťom, najmä vtedy, ak indície smerujú k zámernému pôsobeniu preferenčného rodiča s cieľom vyvolať takéto správanie dieťaťa. Aj deti sú svojim rodičom povinné úctou a rešpektom, a táto povinnosť nemôže bezdôvodne zaniknúť, a to ani rešpektovaním všetkých práv dieťaťa. Prípadné okolnosti v správaní oprávneného rodiča, ktoré k viedli k zmenenému postoju dieťaťa a svojou závažnosťou by mohli viesť k zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností, musia byť v konaní riadne preukázané. Odmietanie dieťaťa samo osebe však nepredstavuje dôvod na zákaz styku, či obmedzenie styku. V takomto prípade musí súd zvážiť širší záujem dieťaťa, ktorým je naplnenie cieľov jeho riadnej výchovy a urobiť všetky kroky smerujúce k tomu, aby sa narušený vzťah medzi rodičom a dieťaťom obnovil.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené

do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

V prejednávanej veci súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za dostatočne preukázané, že nenastala taká zmena pomerov, pre ktorú je potrebné v záujme maloletého dieťaťa pristúpiť k zmene predchádzajúceho rozhodnutia o styku otca s maloletým dieťaťom, ktorý sa nemôže realizovať predovšetkým z dôvodov na strane dieťaťa, keďže neexistenciou súdneho rozhodnutia by nebol zachovaný kontakt maloletej P. s otcom, čím by mohol dôjsť k nežiadúcemu absolútnemu pretrhnutiu ich vzájomného puta.

S ohľadom na skutočnosť, že rodičia spolu riadne a vecne nekomunikujú, v prípade, ak by súd vyhovel návrhu matky, otec by nemal garantovaný ani minimálny kontakt s maloletou, ktorý má doposiaľ daný rozsudkom tunajšieho súdu. V danom prípade vzhľadom na nesporný odmietavý postoj dieťaťa, avšak minimálny garantovaný styk s otcom na základe súdneho rozhodnutia nie je dôvod na zmenu tohto rozhodnutia, ktorá by s najväčšou pravdepodobnosťou vzhľadom na vzťahy rodičov vyústila do absolútneho vytesnenia otca zo života maloletej. Nie je prípustné, aby za aktuálneho stavu, keď styk je už v súčasnosti upravený skutočne v absolútne obmedzenom rozsahu bez prespatia, ale tak, by mal otec vytvoriť maloletej aspoň zmysluplný program, súd za základ ďalšieho zúženia styku vzal výlučne odmietavý postoj maloletej, prameniáci nie z objektívnej hrozby, ktorú by pre ňu pravidelný minimálny kontakt s otcom predstavoval, ale zo subjektívneho postoja dieťaťa, ktorý je prirodzene formovaný v jej prirodzenom prostredí a prirodzene je ovplyvnený nastavením matky, ktorá chce nepochybne vedená svojim najlepším úmyslom vytvoriť pre dieťa kompaktnú rodinu s jej novým partnerom. Vnútorňý konflikt maloletej v tomto smere v náznakoch vyplynul už z jej pohovoru s konajúcou sudkyňou, k jeho vyriešeniu však neprispieje, pokiaľ by bolo dieťaťu v súlade s návrhom matky umožnený únik tým, že by boli výlučne na jej vôľu, resp. nevôľu bez jej akejkolvek korekcie ponechané kontakty s otcom, ktoré pre ňu momentálne evidentne vytvárajú diskofort, vyplývajúci z aktuálnej situácie, ktorej neprispieva ani otcov silovejší postoj zrejme vyplývajúci z jeho frustrácie z pretrvávajúcej emocionálne náročnej situácie. Vzhľadom na čitateľnosť situácie sa súdu javilo ako nanajvyš nevhodné nariadovať vo veci znalecké dokazovanie, ktoré by pre všetkých účastníkov znamenalo neopodstatnenú psychickú a tiež materiálnu záťaž. Ako uviedla sama matka prostredníctvom jej právneho zástupcu, motívom k podaniu návrhu bolo prebiehajúce konanie o výkon rozhodnutia. Situáciu, v ktorej sa nachádza rodina je však možné riešiť nie nedôvodným návrhom na zúženie už teraz minimálneho rozsahu styku, ale priamo vo vykonávacom konaní, v ktorom je priamo možné pristúpiť k problémom maloletej za ingerencie súdu. V súlade s ust. § 3 ods. 3, 5 a 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. V rámci vykonávacieho konania je tiež možné, aby za ingerencie súdu rodičia a maloletá absolvovali odborné poradenstvo s cieľom zistenia príčin postoja maloletej, ktorý sa podľa udania rodičov od podania návrhu nezmenil a za účelom pokusu o jej ozdravenie vzťahu s biologickým otcom, ktorý je z hľadiska jej zdravého psychického vývoja nevyhnutný.

Vyhovenie návrhu by znamenalo, že by maloletá s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou stratila akýkoľvek kontakt s otcom. Súd v tomto kontexte zdôrazňuje dôležitosť, aby sa postupne opätovne obnovil pravidelný kontakt medzi otcom a maloletou a aby rodičia zásadným spôsobom zmenili svoj postoj k sebe navzájom. Zo strany súdu bude rodičom poskytnuté poradenstvo v súlade s vyhláškou MS SR 207/2016 Z. z., ktorou sa upravujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, v rámci výkonu rozhodnutia, ktoré konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1Em 2/2019, a to práve za účelom reparácie vzájomných vzťahov. Vo vykonávacom konaní súd zatiaľ nepristúpil k využitiu všetkých zákonných možností, a teda návrh na zúženie styku bolo v danom prípade okrem jeho aktuálnej neopodstatnenosti potrebné vyhodnotiť aj za podaný aj predčasne.

S poukazom na vyššie uvedené teda súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie strany, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a to cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne, trojmo alebo ústne do zápisnice.

Odvolanie osôb, ktoré sa svojho práva vzdali podľa § 387 CSP nie je prípustné.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, datované a musí obsahovať uvedenie spisovej značky konania ktorého sa týka. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu, resp. výroku rozhodnutia smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom, resp. z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody - § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť - odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal (§ 125 ods. 3 CSP).